

[LIII Gyldenkilde]

I øvrigt var jeg meget glad for hr. Helge Sanders første bemærkninger, som jo gik på, at ordninger som disse ikke var Venstres kop te. Det er helt korrekt, at det ikke var Venstres kop te, og det er også helt korrekt, at det var en mindretalsregering, og at der derfor måtte forhandles om det. Det var SF, der foreslog disse orlovsordninger. Det var Kristeligt Folkeparti, der først af alle støttede dem, og det skal de have tak for. Så kom De Radikale med og støttede dem, og endelig kom Socialdemokratiet med, og så var regeringen jo nødt til at bøje sig. Sådan var det.

Det er i den forbindelse, jeg bare siger til den nusiddende regering, som jo har sit flertal, forhåbentlig – det er da i hvert fald en flertalsregering på papiret – at de skal være meget varsomme med, hvad de gør. Jeg vil opfordre dem til at lade være med at køre den, om jeg så må sige, konsensuslinje, som blev lagt af mindretalsregeringen, hvor vi fik lavet så meget bras, som man ikke kan finde ud af at administrere uden for dette hus, for det er unødvendigt. Jeg vil råde regeringen til hellere at lave ordningerne selv, hvis den ikke kan nå til enighed med andre om det.

Men vi stiller os gerne til rådighed for at få så gode og enkle ordninger som vel muligt, og ikke noget med 80 pct.-satser, ekstra rådighedsstramninger osv. For det er præcis det, man ude i administrationen går i bund på. Lad os lave nogle ordentlige ordninger.

Poul Nødgaard (FP):

Det er jo hele tre lovforslag, vi har til behandling, og jeg vil tage dem ét for ét.

Lovforslag nr. L 207 indeholder to nye begreber, nemlig at de erhvervsdrivende nu også skal omfattes af de orlovsordninger, der følger af de to efterfølgende lovforslag. Dette synes Fremskridtspartiet er en helt naturlig ting, når der skal være lighed for de forsikrede. Ydelsen foreslås fastsat til 80 pct. af dagpengenes højeste beløb, og det vil jeg gerne vende tilbage til lidt senere.

Derudover vil jeg gerne sige, at det ses klart af det foreliggende lovforslag, at Kristeligt Folkeparti nu er kommet med i regeringen, fordi lægges op til, at ledige, der rejser til udlandet for ulønnet at arbejde for kirkelige organisationer, nu kan få dagpenge. Dette forslag lægger op til, at de humanitære og kirkelige

organisationer, som i mange tilfælde hidtil har udsendt ansatte og dermed aflønnede medarbejdere til tjeneste i udlandet, nu blot kan tære på statslige midler til at drive deres virksomhed og i øvrigt ganske udmærkede arbejde i udlandet. Jeg synes, det er et lille problem, at disse hjælpeorganisationer, som hidtil i mange tilfælde selv har aflønnet de pågældende mennesker, nu tilsyneladende kan lønne dem over dette system.

Noget andet, jeg også vil være nervøs for, er, om det sidste, jeg omtalte her, kan komme ud af kontrol, såfremt man lader sidstnævnte passere.

Jeg kunne f.eks. spørge arbejdsministeren: Hvad bliver det næste? Vi har mange ældre mennesker, der bor ved Solkysten i Spanien, og hvor de ellers bor henne i verden. Hvis de nu bliver syge, kan deres slægtninge i Danmark så også rejse ud at besøge dem i op til et år og få dagpenge? Det, jeg siger her, skal ikke misforstås, men jeg har bare en idé om, at når man laver noget og gør det i en vældig god mening – for det tror jeg egentlig man gør med det her – så har man ikke altid kunnet overskue konsekvenserne af det. Men det kunne jeg eventuelt få arbejdsministeren til at besvare. Jeg går ud fra, det er noget, man også har drøftet i regeringen, når man har sådan nogle lovforslag til behandling. Nu kan man sige, at det sådan set er reparationslove, for der er reelt tale om en revision af de love, den tidligere regering lavede, og som vi må erkende har virket meget uhensigtsmæssigt.

Jeg vil derefter gå til lovforslag nr. L 208. Dette lovforslags formål er at lappe på de bestemmelser, der blev vedtaget i sommeren 1992 vedrørende orlovsydelse til personer, der ønsker at videreudanne sig. Jeg er desværre bange for, at heller ikke dette lovforslag får den effekt, som man gerne ville have det skulle få.

Det er naturligvis godt, at regeringen ned sætter anciennitetskravet, og at man udvider en eventuel orlovsperiode fra 36 til 52 uger. Det er også godt, at der nu åbnes for, at erhvervsdrivende kommer med i en sådan ordning, ligesom det naturligvis også er en forbedring, at det ikke alene er ledige, der kan erstatte personer på orlov, men at også vikarer kan komme i betragtning.